

Ze života našich farností

Horní Cerekev, Počátky, Žirovnice, Veselá

leden 2023

Novoroční přání

Na začátku minulého roku jsem vám přál, abychom dokázali vytvořit prostor vzájemné důvěry a sdílení, společného života víry, coby jedné farní rodiny. Posuďme každý sám, jak se nám to dařilo, co jsme pro to kdo udělal.

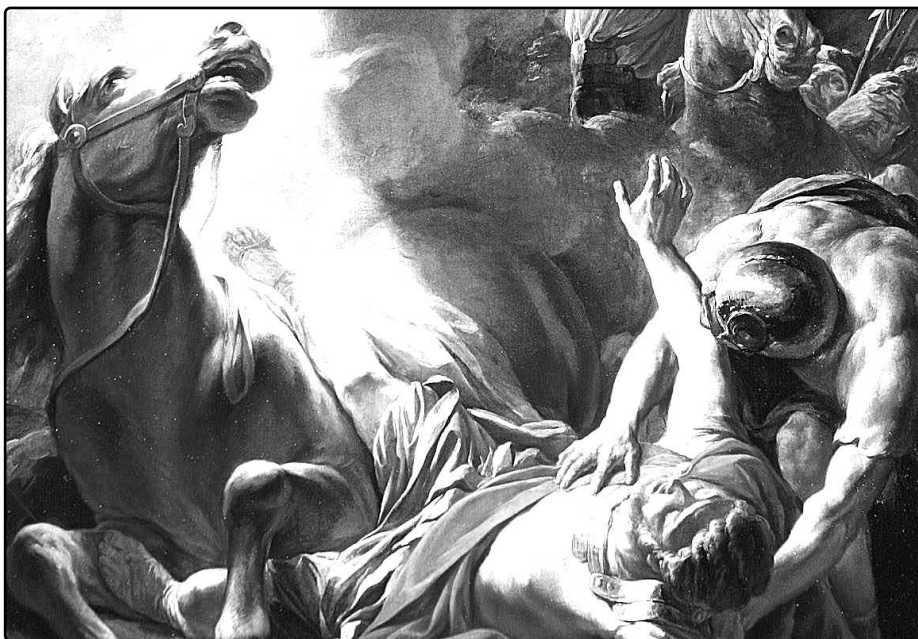
Vstupujme do dalšího společného roku, kéž je to opravdu rok společný, naplněný vzájemnou pomocí, ochotou být tu pro druhé, protože jen když milujeme své bratry, milujeme Boha.

S modlitbou a požehnáním do nového roku

Váš P. Martin

Jak se ze Saula stal svatý Pavel

V lednu se slaví svátek Obrácení sv. apoštola Pavla. Přinášíme proto myšlenky z knihy nyní zemřelého Benedikta XVI. „Apoštol Ježíše Krista - promluvy o svatém Pavlovi“.

Na cestě do Damašku, v 30. letech prvního století, poté co zprvu pronásledoval církev, se udál rozhodující okamžik Pavlova života. Mluví se o obrácení, protože nastal zlom, či dokonce převrácení perspektivy. Tehdy náhle začal považovat za „škodou“ a „brak“, co pro něj dosud bylo nejvyšším ideálem, ba téměř důvodem existence. Co se tedy stalo?

Čtenář se asi bude zdržovat u některých detailů ze Skutků apoštolů, jako je světlo z nebes, pád na zem, hlas, který k němu mluví, náhlá slepota, pak i uzdravení, „jako by mu šupiny spadly z očí“, nebo půst.

Všechny odkazují na ústřední událost: Vzkříšený Kristus se zjevuje jako zářící světlo a mluví k Šavlovi, proměňuje jeho myšlení a život. Záře Zmrtvýchvstalého ho oslepuje.

Pavel nebyl proměněn myšlenkou, ale událostí – neodolatelnou přítomností Zmrtvýchvstalého. On sám se ve svých listech o události podrobně nevyjadřuje. Zřejmě předpokládal, že to hlavní všichni znají. (pokračování na str. 2)

Pozvánka na farní ples

Liturgický kalendář - leden

KD Veselá

10. února 2023

20:00

FARNÍ
ples

KAPELA LEGENDA

Dámská volenka, tombola, fotokoutek,
půlnoční překvapení a mnoho dalšího!

Cena lístku: 200 Kč

Objednávky na tel.: 728 436 818

(L. Marková, volat od 16:00 do 20:00)

Ples je pořádán farníky z Horní Cerekve a okolí.

1. Oktáv Narození Páně – Matky Boží, Panny Marie, slavnost

2. Sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského

3. Nejsvětějšího Jména Ježíš

6. Zjevení Páně, slavnost

7. sv. Rajmunda z Peňafortu, kněze

8. Křtu Páně, svátek

13. sv. Hilaria, biskupa a učitele církve

15. 2. neděle v mezidobí

17. Sv. Antonína, opata

18. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

20. Sv. Fabiána a Sv. Šebestiána, mučedníků

21. Sv. Anežky Římské, mučednice

22. 3. neděle v mezidobí, Sv. Vincence, jáhna a mučedníka

24. Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele

25. Obrácení sv. Pavla, apoštola, svátek

26. Sv. Timoteje a Tita, biskupů

27. Sv. Anděly Mericiové, panny

28. Sv. Tomáše Akvinského, kněze

29. 4. neděle v mezidobí

31. Sv. Jana Boska, kněze, památka

Ve většině našich farností můžete podpořit Tříkrálovou sbírku, pořádanou Charitou - ať jako koledníci s pokladničkami nebo jako dárci. Část výtěžku vždy zůstává v regionu na potřebné věci.

Jak se ze Saula stal svatý Pavel

(dokončení ze str. 2)

A že vědí, jak se z pronásledovatele změnil v horlivého apoštola. I on je svědkem Ježíšova vzkříšení, jež mu spolu s posláním apoštola zjevil sám Ježíš. Pavel říká, že Ježíš se po vzkříšení ukázal nejprve Petrovi, pak Dvanácti, poté pěti stům bratří, potom Jakobovi a všem apoštolům. A k tomuto dodává: „A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče“. Dává tak na srozuměnou, že právě setkání s Kristem je základem jeho apoštolského poslání.

Nikde Pavel nemluví o obrácení. Proč? Podle mě proto, že tento obrat nebyl výsledkem psychologického procesu ani studia ani morálního rozvoje, ale přišel zvenčí. Nebyl to plod jeho úvah, ale důsledek setkání s Ježíšem. Žádná psychologická analýza není s to tento problém objasnit a vyřešit.

Co z toho pro nás vyplývá? I nám by mělo být jasné, že křesťanství není jen filozofií či psychologií či novou morálkou. Křesťany jsme jedině tehdy, setkáme-li se s Kristem.

Benedikt XVI. za základní věc považoval řád a morálku

Se završením životní pouti emeritního papeže Benedikta XVI., se symbolicky uzavřela i jedna etapa života církve.

Když v 60. letech 20. století proběhla uvnitř církve razantní revitalizace v podobě II. vatikánského koncilu, tehdejší šestatřicátník, profesor teologie v Münsteru, se stal jednou z hvězd koncilu. Brali ho jako muže reformem.

Jako vědec získal věhlas díky článkům v reformním časopise Concilium, kde psal i další nadějný teolog té doby, Švýcar Hans Küng. Kariéry obou profesorů se protnuly na univerzitě v Tübingenu. Zde prožili krizové chvíle během masových protestů studentů v roce 1968. Každý však vyvodil rozdílné závěry.

Revolta proti zavedeným autoritám, příklon k liberálnímu pojetí života, včetně uvolnění sexuality a zesměšnění morálky středních vrstev, to vše s Ratzingerem hluboce otřásl. Zatímco Küng setrval na reformních pozicích, myšlení pozdějšího papeže Benedikta XVI. se vydalo opačným směrem.

Od této chvíle bude považovat za největšího

nepřítele relativismus. Proti liberalismu, který už nepočítá s nadpřirozenem, postaví řád a morálku církve. Moderní společnosti, nesené vírou v takřka neomezený pokrok, vysvětluje, proč je rozumné věřit v Boha. Proti moderní teologii staví znalosti dějin církve, z nichž dovozuje nutnost neměnných zásad.

Cesty obou teologů se nakonec rozdělily i reálně. Zatímco Küng zůstal akademikem, Ratzinger se stal v roce 1977 arcibiskupem a téhož roku kardinálem. O čtyři roky později ho Jan Pavel II. jmenoval do čela nejvlivnějšího vatikánského úřadu – Kongregace pro nauku víry. Té kongregace, která v roce 1980 zakázala Küngovi pro příliš liberální názory vyučovat katolickou teologii. Ratzinger ji vedl téměř 25 let a vysloužil si tu přezdívku „Boží rotvajler“.

Se zarputilostí rotvajlera nabízel postmodernímu světu svou alternativní vizi. Vybízel k neustálému promýšlení nového systému pokoje a spravedlnosti. Přirozený řád a morálku přitom považoval za základ, kterému víra dodává hlubší rozměr.

Mnozí nazvali jeho snahy „mírnou silou“. Silou, která stavěla na etice a hodnotovém systému židokřesťanské kultury. Silou, která měla svůj zdroj v pevné a neutuchající víře v Boha. Někoho mohla provokovat, jiného inspirovat. Silou, díky které se Benedikt XVI., i přes plachou povahu, stal idolem mnohých.

Martin Horálek, Český rozhlas

Kulturně-duchovní pozvánky nejen z naší diecéze

Pelhřimov - Křemešník, Tříkrálový pochod - 8. 1.

Pochod ve prospěch Charity začíná buď ve městě (8.30 -10 h) nebo u Farmy Hrnčírů v Proseči (10-11 h). Na Křemešníku putující čeká svařák, prohlídka kostela a zpívání koled.

Želiv - Duchovní obnova pro ženy, 27. - 29. 1.

Formulář k přihlášení na webu Farnosti Želiv.

Nová Cerekev - kurz ikonopisectví, 9. - 12. 3.

Cílem kurzu je ztišení, jedinečná možnost

proniknout do tajemství tvorby křesťanských ikon. Účastníci se také pokusí namalovat vlastní ikonu. Přihlášky u našeho otce P. Martina.

Želiv, duchovní obnova pro muže - 10. - 12. 3.

Formulář k přihlášení na webu Farnosti Želiv.

Želiv - seminář Otcovo srdce, 16. - 21. 3.

Další část semináře, který iniciovali manželé Hoxarovi z Velké Británie. Tentokrát duchovní cvičení organizuje český a slovenský tým, který byl manželé Hoxarovými inspirován.

Jak oslovit Zachea, když místo ateistů máme apateisty

Evangelium o celníku Zacheovi používám jako metaforu pro situaci křesťanů po roce 1989. Když církve mohly po 40 letech vyjít svobodně do veřejného prostoru, všimli jsme si lidí, kteří nás vítali se sympatií a očekáváním i těch, kteří nám ještě hrozili pěstí.

Avšak církve si nevšimly velkého množství „Zacheů“, sedících v korunách stromů podle cest. Těch, kteří se nechtěli či nemohli zařadit do jásajícího průvodu věřících; těch, kteří měli zájem, byli zvědaví, otevření, ale zároveň si potřebovali udržet odstup a nadhled.

Ježíš k onomu Zacheovi přistoupil a oslovil ho jménem. Tím mu řekl: nejsi anonymní číslo, já tě znám, rozumím tvým rozpakům. Ba co více: přišel k němu domů - i když Zacheus byl celník, dokonce vrchní celník. Není psáno, že by se Zacheus pak stal jeho učedníkem; avšak napravil svůj život, obdaroval velkoryse chudé.

Církve u nás nedokázaly oslovit Zachee naší doby. A tito lidé po určité době ztratili svůj počáteční zájem. Uvědomil jsem si, že jsem tím příběhem sám osloven. Že nemám obracet obrácené, ale s úctou a respektem vést dialog s těmi, kteří mají určitou vnímavost pro evangelium, avšak kteří se nezařazují do církve. Zdá se mi, že je to plodnější způsob svědectví a služby, než snaha lidmi manipulovat a konat halasnou misi na způsob podbíživé agitace.

Po mnoha letech jsem uvítal myšlenku papeže Benedikta XVI.: že by církve měla mít prostor pro hledající, jako bylo „nádvoří pohanů“ v jeruzalémském chrámě. Měla by být otevřena nejen pro ty, kteří se plně identifikují s tím, co se děje uvnitř svatyně.

Pletení dek do misí pokračuje

Prosím pletařky dek do misí, které nechtějí skládat napletené čtverce doma, aby je opět po čase zanechaly v kostele nebo na faře v Horní Cerekvi, případně se ozvaly a domluvíme se na odvozu (tel. 728123259).

Děkují za vaši práci.

Marie Hunalová

Duchovní klima doby se však rychle mění. Dnes už nestačí zvát hledající na „nádvoří pohanů“. Pevná chrámová podoba křesťanství, která se už od dob osvícenství otrásala, se po otřesu odhalení zneužívání moci a autority v církvi zřejmě zhroutila. Jsme v podobné situaci, jako bylo židovství a mladé křesťanství po pádu jeruzalémského chrámu v roce 70 po Kristu.

Byla to doba hledání nové identity – obě náboženství se však tenkrát vydala na nové cesty do širokého světa - a díky tomu žijí přes všechny zkoušky až podnes. Nyní se ale křesťanství ve velké části dříve „křesťanského“ světa ocitá v pozici menšiny v diaspoře.

Tam, kde si to křesťané odmítají přiznat, církve selhávají. Jaké vyvodí důsledky? Stáhnou se do podoby zahořklých sekt, naříkajících, že se svět neubírá podle jejich očekávání? Nebo se stanou „kreativní menšinou“, jak to požadoval papež Benedikt?

Naplnuje se to, co Ježíš odpověděl Samaritance: nastal čas, kdy nebudeme uctívat Boha v tom či onom chrámě; nejen jinde, nýbrž především jinak: v Duchu a pravdě. Zacheové dneška už nejsou kdesi na okraji cest; to my, nositelé křesťanské tradice, jsme na okraji a v menšině. Dnes nejsme obklopeni ani zástupy, ani množstvím nepřátel, ale lhostejností; spíš „apateisty“ než přesvědčenými ateisty.

Dokážeme i mezi nimi vzbudit zájem, učinit z nich zvědavce, kteří by alespoň z odstupu „rádi viděli Ježíše“? Dokážeme Zachee kolem oslovit, jít k nim jako hosté, jíst a hovořit s nimi? Možná na tom závisí budoucnost křesťanství.

Tomáš Halík (blog na Aktuálně.cz)

Knižní tip: Dneska by to šlo

P. Filip M. A. Stajner (1964–2021) posledních 20 let života prožil s těžkou nemocí ALS. Přesto zanechal rozsáhlé duchovní i literární dílo. Dneska by to šlo... říkával o dni, kdy by mohl umřít.

Zpravodaj farností H. Cerekev, Počátky, Žirovnice a Veselá, zastoupených P. Martinem Bráchou (721 074 647). Vychází měsíčně v nákladu 130 ks, číslo vyjde na 10 Kč.

Archiv: www.cerekev.cz. Redaktor: J. Mazanec, mazanec@centrum.cz, 775 269 206.